

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Română, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondință său, sau prin postă trămitând și prețul.

REVISTA POLITICOASA

București, 7 Friguroși, 1873.

Choleră 'n drépta, cholera 'n stânga.

Cholera epidemie, cholera căldură, cholera săracia, cholera corupțiune și pe d'a-supra — ca fuiorul popor — și cholera guvernă!

Ce mai e de făcută altă de cătă a se pună 'n mijlocul drumului să a dice la totă acestea soiuri de cholera :

— Luati' mi totă, căci sciū că n'aveți ce să'mi luati, de cătă pote viață.

Cholera epidemie iea sănătatea, cându e destul de prostă ca să te lase cu nițelul sufletu în peptă.

Cholera căldură iea puterile, energia, sudorea și geniul.

Cholera săracia iea totu ce găsesce 'n pungă său prin casa și le pune amanetă.

Cholera corupțiune iea moravuri, pudore, onestitate, virtute, tariă de caracteru și independență.

In fine cholera guvernă vine și ea și te spală cu totul pe mâni de ceea ce să a 'ntemplată să uite 'n uluială celelalte tovărășite ale ei.

Intr'uă asemenea situație, ce mai aș de făcută bieții Români de cătă său să stea aci gata de jafu, său să și iea lumea 'n capu, sub pretestu d'a se plimba și d'a viajă, fară a fi siguri că scapă și p'acolo de cholera.

In față unei stări de lucruri atâtă de 'nfloritore, părintescă stăpânire a bine merită și bine-merită de la patria prin măsurile ce a luată.

Să stăpânirea nici că putea face 'n altu-fel. Răposându toți său rămăindu bogăți ca pistolul, ce i-ară mai pută găsi dănsa de luată. Cu ce să plătescă atâtea răsipe, hoții și iuskiuzarlikuri facute de vro 5 ani 'n cōc de domnii Roșii, care său dată d'u parte și său pusă pe chefuri, pe cându cinstita stăpânire asudă și 'nghite cătă pote

din mierea sagurului bugetar? Din ce să se mai agonisească ceva pentru inconghela-re jonețunilor pe care o să le aducă persoana cu pricina 'n augusta sa suită? Cu ce pustiia să se 'ntolăscă independență? Cu ce să se ungă chichițele și rotilele vagónelor nemțesci?

Din spătose?

Apoi spătosele se evaporăză și, de unde asceptă să eșă marea cu sare, țoropocă nu ese nimicu. Ba ese : căte unu tămbalău petrolistu ca celu de la Craiova, săcutu de sigură în înțelegere cu Internaționala, cu comuna din Paris și cu Intransi-genții din Ispania.

Cu monopolul?

Déră cu elu are să se platăscă buclukul lui Ambron și rugina lădii cu pricina sciută.

S'apoî golurile ce se producă pe totă di-lele, în hasnaua regularisă și curățită, ca și 'n lada cinstite muni-ipalită, goluri cau-sate nu se scie de cine — de dracu, căci numai elu pote fura fară să se vădă și să se simtă! — cu ce să se 'mplinescă déca toți oru da ortulu popor?

Éta de ce stăpânirea, în 'nalta ei 'ntele-pciune, să grăbită să iea măsuri energice, forte energice, în contra acestui biciu.

S'apoî aci mai e și 'nalta considera-tiune de statu, constituiionale și de ordine.

Precum nu se pote face statu 'n statu, precum nu potu fi două stăpâniri cu puteri egale, asemenea nu potu fi 'n teră două bi-ciuri.

Uă maciuca e destul la unu caru de ole. Uă băta e destula intr'unu colegiu electoralu. Biciul stăpânirii e destul pentru România. Ce mai trebuie și biciul cholerei?

Bine déru a făcută stăpânirea d'a luată măsuri 'n contra ei și noi le aprobăm cu totul, fară a le mai cerceta.

S'adicatelea de ce să le mai cercetăm? Aru si de prisos, căci nu le găsimu nicairi.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

Văduți-le-a cine-va pe unde-va?

Noi unii jurăm că nu.

De sigură că stăpânirea o fi poruncită ispravnicilor să n'o lase, să o prină pe ori unde voru intilni-o și să o arăzeze sub mo-tivu că turbură ordină, mărtine agitație și face concurență stăpânirii. De sigură că ispravnicii au comunicat acăstă poruncă zapciilor, éru ei primarii, primarii no-tarilor și contiliilor. Mai multă anca : po-teră o fi și portină pe urma ei să o prină și să o bage 'n butuci.

Măsura e nemerită — cine poate contesta? — și chiară legală. Nici opoziția nu poate striga 'n contra ei.

Ce nevoie mai e déru să cercetăm, a-dică să îspitim cum sunt și care sunt acele măsuri?

Asta numai Românu o poate face, îm-pinsu de planurile lui petroliști, comunarde și internaționaliste.

In București buni-ora, nu vedeți că Pri-măria a dată pe brânci luându la măsuri prin totă partile, mai reu cum iea cioclul măsura mortului ca să-i facă grăpa și res-pe-tea? Doftorii nu bijbile prin totă partile? Pe la barieri nu s'a făcută carantină? Cură-tirea orașului nu e activată prin lasarea pe strade a mortaciunilor și a necurătenielor ce privescu pe dd. membri ai comunei?

Și comuna a fostă indemnăta la luarea acestor părintesci măsuri totu din motive constituționale și bănesci.

Noi ense găsimu că n'a brodit-o.

Si éta de ce.

Déca cholera aru fi lasată să se 'neuive 'n București, s'arū activa inscrierile la pa-tenta pentru licențile băuturilor spătose.

La ori-ce casu de cholera doftorii recomandă băuturi spătose tonice, cogniacuri, romuri, vinuri negre etc. Ei bine, căci marii s'arū vedé 'mbulziți, s'arū inscrie, arū plati licența și éta veniturile asigurate,

Apoi unde se mai pune crescerea veniturilor prin cumpărarea de locuri la cimitire și prin serviciul pompelor funebre, rămase 'n monopolul comunei?

Domnii membrii municipali, care sunt și ofițeri de stare civilă, ar chivernisi bune părăluțe, cu deosebire cându' s'orū instala și pe capra drigului mortuaru, cu slăpca 'n capu, cu biciulă autorității 'n mână și cu livréua ofițerescă pe denești!

Unde pui apoi că și doftoriele s'arū puté trece 'ntre băuturile spiritose, pentru care comuna arū crea noui taxe?

Etă venituri, etă perspectivă, etă prosprietate, care — fără cholera — cu greu se poate dobândi.

D'aceea găsimu noi că comuna n'a prea nemerit-o bine cu luarea energicelor săle măsuri în favórea cholerei.

ȘI CHINA DE MODĂ!

Chinezii din Pechin de multă mândriă,
Voiră să facă și ei Odeon
Să'nvete poporul claviru, simfonie,
Să cante pe corde, să tie isonu.

Sbierați învețați și cei cu putere,
Schințeau și cătei cu coda covrigă,
In fine făcură și mulți cu plăcere
Scîrșnescu și se strimbă, se umflă și strigă.

Dér miș de păcate din vîcure trecute
Sărmăni Chinezii ei adî răsplătescă,
Căci cei ce profită suntu lifte perdute
Ce numai în China asilu'șii găsescă.

Chinezul rămâne totu' prostu' ca'nainte,
Ellu' numai plătesce cu miș de sudori
Cându' capii din tîrră suntu fără de minte
Străinul o suge și face comori.

Făcură ei scolă și dascăli adusse
Din tîrră depărtate Farfluchtări borțoși,
Dér multu' se'ngelară căci pré multu' creduse
Pre řnaideri și řușteri de omeni virtoși.

Berari și řabăi uitară indată
Cu ce socotélă ei fură tocniți,
Căci scola ajunse nemîescă curată,
Aşa pate tîrră cu omeni spoiti.

Politicii Chinei voescă ca să trăcă
De omeni de modă, de chiaru' farmasoni,
Ei spună că «O cere Europa 'ntrăgă
Ca tîrră să tacă, să fimu' libertoni.»

Și astu'-felu' se jocă maimuțele 'n China
Căci tîte acollo dreptă formă se facă,
Străinii o rîde și jocă giurgina
Iar capii din tîrră le-o face pe placă.

(Viitorul)

Unu' Chineză.

UNU' SFATU' CONFRATILORU' DE LA «VIITORUL»

Lubită Confrată,

Mai 'nainte de a intra în materie, și a ajunge la chestiunea despre care voescă să vă vorbescu, dându-vă sfaturi amicale, roguvă să nu vă mirați daca Ghimpel este din sfera sa glumetă și satirică și se ocupă de lucruri seriose vorbindu-vă seriosu.

Ori cătu' de ghimpel aș fi, și ori cătu' de glumețu, în timpuri ca cele de față, gluma și risul disparu, luându-le locul seriositatea, cugetarea profundă, și tristețea. N'am niciu de glumită cu voi, din contra ești suntu seriosu' pe cătu' arū putea să fie unu' omu' în niște timpuri de durere și decadență ca adă.

Ghimpel, ca mai bătrân și cu mai multă experiență în luptă, și cu mai intinse cunoștințe în societate, are și dreptul și datoria a vă vorbi serios și a vă trage atențunea amicale, asupra erorilor nu enșe ca acelor cu ce'ți dică că 'tî-e amicu, pînă și oferă unu' prandu, unu' dejunu, ca pe lângă acestea să'ți ia punga, și în urmă uitându'șii origina intorcîndu'șii spatele să te disprețuiască, ne mai ţiindu' compu' de dioa de ieră, ba âncă să te isbescă în obrazu' cu infocatul său patriotismu' pe banii gata.

Noi cestia de la Ghimpel, în timpuri ca cele de față mai aleșii nu respingem poveștile bătrânilor, nici chiar concursul loru, precum și lăsatu' să

se înțelégă prin nnu' articolă ce ați publicat; jună și bătrână ați trebue să lupte mână în mână pentru a învinge răul ce sugrumă tîra intrîgă de la unu' capăt la celu'laltu'.

Răul este generale, ilu' suferim cu toti, prin urmare, cu toti și pe același drum și cu acelăși mijloce morale și legale trebue să luptăm și de sicură călău' vomă învinge.

Acum intru în chestiune.

De căte-va lună publicați în foia diarului vostru unu' puisoru' de romanțu, unu' visu' pe care ilu' visu' negreșită deșteptă în totă puterea cuvenitulu'.

Visurile în timpul și împrejurările de față credă, că nu'șii ați locul, căci din cauza visului generale amă ajunsu' aci unde ne găsimu' cu toti. Arū si multu' mai bine, multu' mai nemerită să căutați prin totă mijlocele posibile a deștepta pe visători, ca nu intrău' di' cându' vă veți deștepta, să nu suferiți și mai reu' ca ați tristelete consecințe ale realităței, și atunci pote că va fi prea tardiu.

Nu mai dică nimicu' despre persoanele ce le puneti a juca unu' rolu' forte însemnatu' în visurile D-vostri, vă lasă ca cu timpul să'ñi conoșteți mai bine de și pote că vă veți căi. N'ai ce face, realitatea mai totu' d'aua e tristă.

Pe la anul 1860 său 1861, D. Gheorghe Tătarăscu, făcu unu' tablou viu alu' imaginaționei săle artistice, deru' în care ca și voi facu greșala a desemna pe păstoru' dormindu' lăsandu' oile în voia întâmplării, și în prada lupilor flămândi; pînă când intr'o di se deșteptări oile singure, își alungări păstorul somnorosu' dimpreună cu lupii ce le sfâșiau, deru' era prea tardiu, căci se găsiră în mijlocul abisulu' infernal în care le vărăse vecinicolu' somnării păstorilor loru'.

Lupii de ați suntu multu' mai flămândi și mai rapaci de cătu' cei de atunci, căci suntu lupi streini și instreinați. Vedeți voi enșivă că din cauza că păstorii de adă mai toti visăza ca și voi, lupii ne-gocieză cu streini vîndarea lănei ce va mai rămâne pe spinarea oilor.

Lăsați deru' visului pentru alte nemuriri, și vă deșteptări deșteptandu' și pe alii ca nu maine să vă pară plăcerea visului, niște dureri amare, totu' așa de scărbose ca și presentul.

Vedeți că corupțiunea și depravarea și-a intinsu' aripile peste totă clasele societăței.

Grădinile publice său cărciumile civilizaționei nemîesci suntu pline în totă serile de bătrâni, jună și copii. Invasiunea nemîescă a umplutu' totă mahalalele și cătunele, sub cuvenită că suntu lucrători la drumurile ferate, par'ca nu suntu indestui români ca să le lucreze și mai bine de cătu' nemîșii.

Toți suntu tampiți de băuturile nemîesci, toți visăza.

Cu optu' ani mai nainte, dările erau cu 99 mai puçinu' de cătu' ați.

Ocaua de jîmbă era 20 parale, și cându' a voit să o mai scumpescă cu ua para, toți au protestat în contra acestei ridicări, și astu'-felu' lupii municipali, și-a vîdutu' dinții pilili de protestul cetățenilor, lăsand prețul pănei așa cumu' l'a cerutu' cetățenii. De ce? Fiind că erau deșteptări și nu visau nici ei nici păstorii ce să luase angajamentul solemnă de a'i veghea. Pe atunci nu era renegăti mai de locu, cându' adă și vedă pe totă știre, tărându-se cu servilismul celu' mai ciinicu' înaintea lupilor. Prin urmă durerea este insușită de mare.

Făcîndu-ne datoria de bună și sinceră amici, vă amă spusu' ceea ce amă creduțu' că trebuie să vă spunem, mai cu séma că vă scimă indestul de inteligență, ca să puteti face cu succes unu' serviciu imensu' tîrrei văstre cu ua oră mai nainte și la timp propice.

Imbrățișindu-vă frățesce, vă dică să audim de bine.

Ghimpelu'.

BAIARACTARI

Mai 'nainte în Turcia Enieeri cându' domneașă, Mai aleșii Bairactari privilege mai aveau. In destulă erea prietenă să aibă unu' Bairactar, și atunci a ta vietă era cupă cu neclaru'. Numa' astu'-felu' se explică celle repetă innălătări. Ce la prosti, mișei, nemericici, a' mpărtită d'uădată stări. Iarău' de popolu, vă! ortaoa, niciu' a sci nu vrea ea: A domni chiaru' pe cadavre éta totu' ce ea dorea. Numa' astu'-felu' se explică de ce jafuri, asupriri Se făcea fără cruceare astei biete omeniră. Căci de și beti de putere, a' ortalei capă simțiau. Că l'a lumi moscenire să pretindă nu puteau. Cătau' daru' prin oră ce chipuri toți a se chiverni, Ca să aibă mare-avere cându' sfîrșitul le-o sossi.

Căci streinu' l'era poporul peste care e domneașă: A lui lacrami, suferințe să surindă și făceaă. Timpuri crude de durere ce din ochi lacrime scotă, Când în loc de legă, dreptate, bunul plac, vă! era totu'; Si din trista suvenire astoră timpă ce nu mai suntu, Si adă încă se păstrăză aceste următoare cîntă:

Vă 'nchinați orașe, sate: Suntu ispramnicu boerescă! De județu' potu jocu a 'mă bate. De nimicu' nu mă sfiescă.

Amă măncată pădură cu totulă, Poduri ești amă inghițită; P'în halate chiaru' și botulă La spitale 'mă-amă vîrită.

Nu e 'n lume mișelie, La care n'amă alergată, Ca se facă pe toti să vie Cu ceva spre închinată.

Amă lovită pe toti d'arândulă Fără frică de păcată; Amă scosu' la slujbașii cu cîrdulă, Pe servilă 'mă cocotă.

Căci de cinstă să s'audă In județu' ești nu voescă: Pa mea turtă să tragă spuză, Iată totu' ce ești dorescă.

Lumea vădu' că ca de dracă De mine să' depărtă, Dar ce 'mă pasă? Numai saculă Să mi'lă vădu' bine 'ndesată.

Toți alergă 'n disperare La Vizirulă contra mea; Daru' ești numai c'uă scrisore Le facă totă mușiamă.

Iar cându' colții cîte-uă-data Își arată vr'unu' deliu', Cu curagi ești de îndată Ilu' declară de zavergiu'.

Si cu firea 'mă ipocrită, Si cu glasul 'mă gângăită, Pe puterei ca p'uă vită Îi sucesu' cumu' amă gândită;

Iar ești c'uă giorsă de custură Si c'uă treantă de condei, Înfruntu' ori-ce tevatură, Si din tigri ești facă miei.

Căci custura e purtată De vitezulă basi-gavază, Ce prin fruntea lui curată La toti face în necasă.

Si Ghițică cu condeiulă Vechi tocită, dar iuschiuzără Amefesce chiar pe Beiu' Căci e vrednicu' teftedară

Cându' în publică a mea mutră O arătu' spre admirată, Dă-ăști lachei, tipuri de cutră, Napristană suntu escortă.

Astu'-felu' daru' sfidă lumea totă Să mă cletine măcaru'. Strigă-ori cătu' neghiobă glotă, De nimicu' nu amă habară.

A venită și pentru mine, Timpulă dulce, fericită Să 'mă resbună negra rușine Pădurei c'e'm inghițită.

(Teleormanulă).

PERDAFU DUPĂ BRICIU

Frumosă și nostime suntu unele nebuni, déra ca nebunia d'a fi autoru' nu e alta mai caraghiosă.

Duceți-vă la ua grădină, ascultați cînteculă franțuzescă :

«Rien n'est sacré pour un sapeur!»

Șapo' intrebați :

— Frumosă cîntecă? De cine e făcută?

Vi-se va respunde :

— De Ventura.

De vi'so' fi 'ntemplatu' insă să'lă fi audiu' mai inainte la Paris, crede și nu cerceta, căciu' D. Ventura iși atrbuie merite nemeritate, ci hoții de Franțuzi l'a furată de la d-sea, mai 'nainte d'a-i veni idea d'a'lă compune.

Se bate la ușa unei case óre-care.

— Intră! respunde ua voce din năuntru.

— Bună ziua, Domnule. Seusatim-mă și 'mă spuneți, d'vostri sunteți d-lă M.*?

— Nu, domnule, ești suntu Iosefină.

— Cumă Iosefina? Aceasta e nume de femeie, pe cându d-vosră aveți costumă bărbătescă.

— Da, așa e, însă fiind că m-amu înșelat uă dată ca femeie, nu voi să mai mă nșel d'a două oră, prin urmare amu adoptat portul bărbătilor.

*
Unu ore cine avea uă mică afacere la comisia de galbenă și, sciind-o unde era înainte, pe podul Mogoșoiei, se sun și intră în casă fără mai întreba și bate la ușă.

Cându... uă persónă bărbosă se aretă și începu să i strige:

— Mi-ață violată domiciliul, domnule, amu să vă intențiu acțiune!

Căti n'ară trebui să strige 'n contra guvernului pentru că violéză domiciliele ómenilor, chiar și prin mutarea comisiilor?

*
— Din fire i tremură capul lui Telu? se ntrebă doi amici.

— Nu se pote.

— Atunci de cându e la putere.

— De sigură.

— Faptele séle suntă așa de frumose în cătu, aducendu și aminte de ele, are orore și tremură. Consciința i e agitată.

— Pân'aci. D'acestă articolu nu te atinge, căci nu l'a avută nici uă dată!

*
Bine s'a infrumusețat strada pe care séde d. Bou-erí-secu, însă uă plecată 'ntrebare:

Fontana din curtea d-séle face parte totu din canalisarea stradei?

Schanteia.

RÎSURĂ SI GLUME

Totu le Danube:

In culisele unu teatru, doi doctori vorbiau împreună.

— Cumă ai explica dumneata fenomenul că bêtreni patriarchă trăiau uă viață atâtă de lungă?

— Pentru că, respusne uă coristă, ei n'aveau doctori pe timpul lor.

*
Milord M* călătoria 'n drumul de feru. Unu accidentu făcu să deralizeze trenul, sdobi mai multe vagone și omori căte-va persónă. Milordul fu aruncat pe uă brazdă verde și se sculă nevătămatu.

— Aoh! dise elu sculându-se, Iohn! Iohn! unde să fie Iohn!

Nenorocitul Iohn fu căutată pretutindeni și 'n cele după urmă fu găsită în mai multe bucăți subu unu wagonu d'a doua clasă. Unu impiegatul drumulu de feru merge la Englesu c'unu aeru fórte tristu.

— Milordu, ii dise elu, sărmăuul d-vosră servitoru a fostu sfisiatu în patru bucăți.

— Aoh! respusne atunci Englesul cu sângere, mergi de vedî in ce bucată din Iohn, se află cheia de la gémantanul meu.

GHIMPI-USORI

N'au remasu laude 'n ceru și pe pămîntu pe care să nu le atribuie Pressa și Diua călătorul Voda.

N'a remasu nici unu aménuntu petrecutu și ne petrecutu, și cu tóte laudele meritate și ne meritate ce se atribuie dragosteipoporulu, aceste două tâmaietore aū uitat a ne spune una din scenele cele mai gingașe ce-a veselită pe vecinicul abdicatoru în voiagiuu séu pénaprópe de Milcovu.

Uă dată cu pornirea trenulu din gara Tigraviste, musica nemăscă construită de Strousberg, și cinstiții séi tovarăși adică scîrțiutul a 'nceputu să cante nisce arii nemăscă, ce părea că voru să aducă aminte călătorului că s'a furată atâtia banii din acéstă lucrativă lucrare, în cătu nu i-a lăsatu nimicu cu ce să și cumpere unsore ca să se ungărotele spre a nu face pe voiagioru fără voie să asculte nemăscă pe ne măncate.

Aceste lini complecteză priimirile și petrecerile augustulu voiagioru.

*
Cinstiții ce se nutrescă din venitul prostitutelor, s'a înbufnatu fórte rău pe Ghimpel și Telegraful d'a bașca de Românu care e pe d'as-

pra, ca fautorul popi: La Ghimpel, dică că sunt chelnerii de la Fialcovschi, care, aū fostă și sunt incoruptibili și care nu voescă a urma pe unu pastramajă cu Nas-arabescă.

O fi și asta!

Nu ne-a spusu ense déca Ghimpel imbrătișază și primește la sine totu ce este Română, onestă și morală fie și chelnerii de la Fialcovschi, și pe cine imbrătișeză și primește cel cu prostitutele.

La acesta ense se insarcină a responde Pressa care într'unul din numerile séle spune că redactorii Poporulu suntă salariați din fondurile Prostituatelor. Pe acestia îi lăsău a se tăvăli în mocirlă în care suntă crescute.

*

Nu scim déca de bine-facerile Ospiciului Mărcuța se pote bucura toți mintosi din terra séu numai membri Ephoriei spitalelor, căci ui-se spune că mai dilele trecute s'ară fi trămisu din districtul Dimbovița unu mintosu spre a se interna în acestu ospiciu și că directorele d'acolo ară fi respunsu că nu'l pote primi fără uă plată de 6 Napoleonu pe lună, căci acéstă casă de sănătate e numai pentru locuitorii Ilfovului.

Noi care nu scim despre acéstă măsură credem că, pentru internarea 'n timpul de véră a redactorului Poporulu și în urma căderii Beizadelii de la presidenția comitetului băncii fonciare, locurile s'a reservat dumneilor: ideia forte nemerită!

*
A pătit'o calfa nóstră! Prea sfintitul Popa Tache de mai mulți ani doresce să capete uă boerie popescă, ca recompensă, pentru distinsele séle merite pe care le cunoște și admiră chiaru popa Santa Cruz.

Inaltu prea sfintitul Mitropolit și primatul în urma recunoșcerii mariloru merite ale pomeneitulu din pomelnicu popa Tache, ii promise eu lăudabila sa bunătate pastorale, precum toți cuviosii sciu, dărui din cauza cronicii séle bôle, nu se putu ține de promisiune.

Însă ce să vedă! Istețul Kade totu, avându unu finu séu cumătru, la care ținea ca la mușchiul grăscenii alu măcelarilor, voi cu ori ce prețu a'șă pricopsi némulă. Si astfelu fiindu-iși puse totă influență sa fisică, politică, morale și onestă, căci și chiaru în genuche și fără a da vr'unu banu ci numai lăcrămi störse cu credință, nu din ochi pungei séle, ci din ochi pleșuvul séu capu și cu suspinuri din băerile inimii, induioși pe prea înaltul părintele Mitropolit și primatul cu intinse preponderențe, și în momentul plecării la băi, dete acéstă boerie din preună cu bine cuvântarea sa unu preotu de la biserică Precupeții, din culorea de Galbenu, chiaru în sfantul séu iatacă séu în capul scăril, după cumu susținu altii.

Prea sfintitul popa Tache, după atată sărgință ce a arătat către cele sfinte ce se strecoră pe vrana butoiului remane totu că n'tei pén la a doua venire, adică pén la intorcerea înaltu prea sfântul Mitropolit de la scăldătore.

*

Unul din numerile Monitorului oficiale, din Vineră trecută, ne spune că D. Tudorache Văcărescu, agintele guvernului la Belgradu, a dimisionat din cauza odorogitei séle sănătăți bagându-se vîtafă de curte la Maria Sa Domnitorul.

Noi îl urăm norocu bunu, căci daca va merge totu așa, apoi ca mâine o sălău vedem și pe capătăre cu pérul pudratu :!!!.

*
Domnul B. din Pitești

Domnul meu,

Am priimitu scrisoarea dumitale și m'amu pătrunsu pe depl. nă de conținutul ei.

Mărturisescu în sinceritate că nu mă aşteptam a fi atâtă de gelosu de poziția celor din Catastihul dracului.

Vé multumescu pentru lectiunea ce'mi dați fiind că acesta imi va servi ca să sciu ce felu de creditu potu să daună unor persónă care se murdăresce pentru uă miserabilă sumă de 16—17 leu.

Gresela este a mea fiind că amu avut naivitatea să mă incredu în asicurările iubitului d-tale nepotu B.

Cei din redactiunea Ghimpelui nu s'a murdăritu și nici se voru murdări nici uă dată usurpându munca altuia.

*

Oră cătu de Ghimpel intepătoru amu fi, totu nu

putem a ne ascunde bucuria ce simțim vădându bunele efecte și creditul ce se desvoltă pe fie care di, pentru apele feruginose, de la Văcărești.

Spre a se putea complecta necesitățile curei suferindilor, aru trebuie de urgentă a se înființa băi de gară cu dușe. Unu terenu mai mare ornatu cu verdetă pentru plimbare, și mai nainte de cătu totu comuna să ia măsură pentru transportare, spre a nu mai lăsa multu timpu publicul la discrețiunea unu unguțu, cu două omnibuse odorogite, luându-le prețuri dupe caprițu, și lăsându-te în drumu unde' place, deosibită de timpul ce se perde pénă să i vie gustu a te aduce inapo.

Birjaru n'ară face rău déca și ei ară lua 50 banii de persónă puindu trei și patru persónă, astfelu în locu de 1 leu de cursă ară lua doi facându și uă concurență bunică streinilor.

Amu vădutu pentru multe ghișeșturi asociatii, nu vedem însă și pentru specula ce face unu unguțu cu două omnibuse. S'ară putea cu multă înlesnire înființa 10—15 omnibuse pentru apele feruginose, și garele drumurilor de feru. E, daru ce trebuie atâtă bătăie de capu! băutura pe la grădină se face fără nici uă greutate, ba chiaru cu mare înlesnire. La cărțim daru ca să umplem pungile streinilor carii ișu batu jocu de noi.

*
Cuconul Costăchiță de Las-Brailas, marele băbacă alu saraciei capitalei, ișu inaugura venirea sa la placinta comunale prin a arăta, că toți cei alți de mai nainte a făcutu risipă dându părjolul prin banii publici, lăsându să se înțelégă precum ne-am esprimat și noi în nul din numerile trecute, adică că d-sa fiindu pecetluitu de unu Catargiu, va pecetlui comuna sub unu altu Catargiu.

Totă famfaronada de economii a fostu unu moftu ciocoenesc. Iată de ce!

Acumu cete-va dile se repară biserică Albă din calea Mogoșoiei.

In budgetul bisericii, curatori în unire cu Primăria a alocat 5800 lei pentru zugrăvelă.

S'a presentat unu nenorocită de română cu uă cerere d'a zugrăvi biserică dupe condițiunile ce'i va impune comuna, și cu prețul de lei 5934, supuindu-se la uă licitație și chiaru la unu concursu în ceea ce privesc copierea sfintilor.

D. preamare, séu primare nu voesce să tie comptă nici de lipsă în care se găsesce biserică, nici de lege nici chiaru de respectul către sine și a'sei, și dă parca ară da bacășu din punga sa 9500 lei, unu favorită, ceea ce facu pe lume să bănuescă că din suma dată mai multu se va unge degetile cu măre, séu pentru luarea de licențe în pahare de către junele nostru Brailas.

Iată că raportul publicat cu atâtă fanfaronadă, nu e de cătu unu moftu, séu masă, dupe care voesce să se ascundă lupii flămândi din ortaua ordinii.

Dérui favorisarea sörtei acelu ce a monopolisat zugrăvela bisericetă, fără a le zugrăvi elu?

ANUNCIURI

A eșit de sub presă și se afă de vîndare la tóte librăriile următoarele intereseante scriri, folositore societăți:

MANUALU DE REGULILE

URBANITĂȚII SI ALTE POLITETII

Aprobată de Ministerul Instrucțiunii publice. — Prelucrată după mai mulți autori FRANCESI de D-na HELMINA LUCASIEVICZ directore de institut.

Pretul unu exemplar 1 leu noă.

MODESTE INCERCARI POETICE

originale și traduceri de

N. RUCĂRENU

Pretul unu exemplar 3 leu noă.

PLAGA

REFLECTIUNI CRITICE ASUPRA STARII ACTUALE A TEREI

de

MILTIADE TZONY

MUSIAMA LE NEGRESI ALBE

PENTRU

INVELITULU PRODUCTELORU

SI

MACHINELORU

in tóte mărimile de uă cualitate nealterabilă, de neapărată trebuință pentru

RECOLTA FIĂ-CĂRUÍ ECONOMU

Strada Germană No. 8.

V. Staadecker.

— Amicii mei, am făcută patru bucăți egale din flăcului ce darăți adormiților de mămăligari : Că parte mi se cuvine, flindă că v'au ajutată la tăerea lui. A doua o ia și eu, pentru că să nu v'inecați voi cu ea. A treia este a mea, pentru că suntă, și va și de acela ce se va atinge de a patra! . . .

— Imi deteră cu piciorul de la preșidenția flăcului de credită, dără totuși mă voi agăta de nasul președintelui de paie adusă din Germania într'o
cōje de meiu, și mi va plăti ei bostana, grătie stăpénitoru mei.